

decyzji Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. ⁽³⁾;

rozporządzenia Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. ⁽⁴⁾;

— tytułem ewentualnym,

stwierdzenie nieważności:

decyzji Rady (WPZiB) 2022/1272 z dnia 21 lipca 2022 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona A.A. Kozitsyna;

rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1270 z dnia 21 lipca 2022 r., w zakresie w jakim dotyczy ono A. A. Kozitsyna;

art. 1 pkt 2 lit. g) decyzji Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r.;

art. 1 pkt 1) lit. g) rozporządzenia Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r.

— w każdym wypadku

zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kosztów postępowania na podstawie art. 140 b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi dziewięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-234/22, Ismailova/Rada lub do nich podobne.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1272 z dnia 21 lipca 2022 r. dotycząca zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 193, s. 219).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1270 z dnia 21 lipca 2022 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 193, s. 133).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 51, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2022 r. – Primicerj/Komisja

(Sprawa T-612/22)

(2022/C 432/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Paola Primicerj (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Iorio)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 sierpnia 2022 r. [EMPL.C.1/BPM/kt (2022)5785472] oddalającej wniosek o udzielenie dostępu (GestDem n. 2022/4090) do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081, dotyczącego zgodności z prawem Unii Europejskiej przepisów prawa krajowego, które regulują służbę pełnioną przez sędziów honorowych;
- nakazanie Komisji Europejskiej, by udzieliła stronie skarżącej dostępu do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081;

— obciążenie Komisji Europejskiej, w przypadku sprzeciwu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że działa na podstawie przysługującego obywatelom Unii ogólnego prawa do przejrzystości działania instytucji, aby uzyskać konieczne informacje zgodnie z prawem przyznanym wszystkim obywatelom Unii przez rozporządzenie (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
- Ponadto zaznajomienie się z wezwaniem do usunięcia uchybienia przyniosłoby skarżącej konkretną korzyść w postaci skorzystania z przysługującego jej prawa do informacji, gdyż po ponad 6 latach poznałaby powody, dla których Komisja nie wydała jeszcze uzasadnionej opinii.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przewidzianych w art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej i w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasad w dziedzinie dostępu do aktów instytucji Unii przewidzianego w art. 1 i art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – istnienie interesu publicznego w dostępie do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r.

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że istnieje nadrzędny interes publiczny w prawie do informacji, a mówiąc dokładniej, w zapoznaniu się z działaniem Komisji i Republiki Włoskiej w dziedzinie niezależności sądownictwa, istotnego warunku praworządności, co skutkuje tym, że przepisy dotyczące wyjątku od prawa do dostępu należy interpretować zawężająco.
- Całkowicie nieodpowiedni charakter całego systemu przepisów, które regulują we Włoszech honorowe sądownictwo, a w szczególności honorowych sędziów pokoju, został już stwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach z dnia 16 lipca 2020 r. i z dnia 7 kwietnia 2022 r., przy czym ma miejsce naruszenie zasady warunkowości.
- Sprzeczne z przepisami w dziedzinie przejrzystości i ujawniania dokumentów instytucji Unii jest negowanie istnienia nadrzędnego interesu publicznego w zapoznaniu się nie z poufnymi aktami i dyskusjami między Republiką Włoską a Komisji, lecz z zarzutami sformułowanymi w wezwaniu do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., na które zwróciła uwagę prasa krajowa i które było przedmiotem zawierającego streszczenie komunikatu wydanego przez samą Komisję.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania aktów instytucji europejskich

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że badanie uzasadnienia aktów pozwala wszystkim zainteresowanym poznać i zrozumieć zasady, na jakich instytucje wprowadzają w życie traktat, ponieważ obowiązek uzasadnienia ma funkcję kontrolną, a zarazem funkcję partycypacyjną, gdyż czyniąc jasno zrozumiałymi oceny, na podstawie których instytucje wydają swoje akty, przyczynia się do zmniejszenia deficytu demokratycznego, który jest często zarzucany Unii.
- Zasady w dziedzinie uzasadniania zostały naruszone, ponieważ Komisja ograniczyła się do uczynienia całkiem ogólnikowych i stereotypowych wzmianek na temat powodów, dla których ujawnienie uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. zaszkodziłoby wspomnianemu „klimatowi zaufania”, odpowiadając za pomocą formularza zawierającego nieliczne skąpe dane, które miałyby pozwolić stronie skarżącej i Sądowi na rzeczywistą kontrolę zgodności z prawem powodów odmowy, która nie została uzasadniona w wystarczający sposób, w szczególności jeśli chodzi o powody, które miały stanowić przeszkodę do przynajmniej częściowego ujawnienia aktu, upowszechnionego już w części w pakiecie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z dnia 15 lipca 2022 r., nawet jeśli miało to miejsce w sposób, który nie pozwalał zrozumieć treści i powodów dodatkowych zarzutów sformułowanych wobec Włoch.

- Zaskarżona odmowa dostępu nie wskazuje jasno powodów, na których się ona opiera, jej podstawy prawnej, okoliczności faktycznych ani sposobu, w jaki różne istotne interesy zostały uwzględnione, ponieważ ta odmowa wpływa na wykonywanie praw przewidzianych w art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, co skutkuje tym, że uzasadnienie – jako że wydany akt przewiduje ograniczenie prawa przyznanego skarżącej przez traktat, polegające na zawężeniu takich praw – musi być bardziej rygorystyczne, dokładne i szczegółowe, aby uczynić jasnymi dokonane wybory.

(¹) Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Cypr/EUIPO – Cemet (Halime)

(Sprawa T-615/22)

(2022/C 432/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Małynicz, Barrister-at-Law i C. Milbradt, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Cemet Oy (Helsinki, Finlandia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Halime” – zgłoszenie nr 18 241 593

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie R 121/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO (gdyby brała udział w postępowaniu w charakterze interwenienta) własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (¹) pomijając fakt, że wcześniejsze znaki towarowe były znakami certyfikującymi, a nie znakami indywidualnymi;
- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 w ramach swojej analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- Izba Odwoławcza popełniła błąd na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 dokonując analizy charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków certyfikujących;